



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1768**

**VD18 90118316**

§. 105. Alberti Imperatoris obitus.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66426)

Sæcul. XV.  
A.C. 1419.

„quod illo Anno millesimo quadringentesimo  
„simo trigesimo nono, quo anno decretum  
„unionis Græcorum datum & confirmatum  
„fuit, absolutum esset; ad hanc autem  
„difficultatem Cardinalem de Monte Trid-  
„entinæ Synodi Præsidentem dixisse fertur  
*Hallucinari eos, qui putant finem Concilii  
Florentini fuisse unionem Græcorum, cum  
longe post per tres scilicet fere annos per-  
traverit usque ad annum Domini millesimo  
quadringentesimum quadragesimum secundum,  
quo anno celebrata Sessio ultima die viginti  
ma sexta Maji Romam translatum fuit* (\*)

§. CV.

*Alberti Imperatoris obitus.*

*Act. Patricii  
to. 13. Conc.  
p. 1579.*

Albertus Imperator, cum hoc anno die  
vigesima septima Octobris Buda Vien-  
nam remearet in quadam Villa, quæ Lon-  
ga dicitur, extremum diem clausit. Nil  
antiquius habuit, quam sedare tempe-  
statum fluctus, quibus Ecclesiæ navis un-  
dique jaçtabatur. Verum pia ejus con-  
silia interceptit Amurates II. Turcarum  
Imperator, qui validissimo exercitu Hun-  
gariam invadere meditabatur. Hujus  
itaque molitionibus, ut sese opponeret,  
precibus potissimum Serviæ Despotis ani-  
matus est; Hic enim Cæsaris auxilium  
implorabat, ut Stephanum, & Georgium  
filios

(\*) Ita refert Horatius Justinianus part. 3.  
*Act. Conc. Florentini.*

filios suos in castello Sinderovia inclusos, Sæcul. XV.  
 & ab exercitu Amuratis, (licet eorum A. C. 1439.  
 Sororem sibi uxorem accepisset) obsessos  
 liberaret. Cum itaque Albertus contra  
 Turcas arma cepisset & superatis insolitis  
 Mensis Augusti caloribus Budam perve-  
 nisset, nimio peponum esu in alvi proflu-  
 vium incidit, sentiensque morbi violen-  
 tiam, Viennam repetere statuit. Verum Æn. Sylv.  
 hist. Bohem.  
 cap 56  
 Dubrav. 176.  
 morte præventus, æternitatis viam ingredi  
 compellebatur, postquam Hungariam re-  
 xisset duos ferme & viginti menses, reg-  
 num Romanorum novemdecim menses, &  
 aliquot dies. Historicorum nonnulli refe-  
 runt, famam tunc fuisse, Albertum pro-  
 pinato potius veneno periisse. Uxorem  
 habuit **Elisabetham** unicum Sigismundi  
 Imperatoris Filiam, quæ eidem anno mil-  
 lesimo quadringentesimo vigesimo secun-  
 do desponsata, currente anno ab eo gra-  
 vida relicta Filium enixa est Ladislaum,  
 qui postea Hungariæ Rex salutatus est.  
 Ex eadem conjugē duas filias, & alium  
 suscepit Filium Georgium, qui tamen  
 pueritiam necdum egressus obiit. Porro  
 Albertus solemnī funere in Basilica Albæ  
 Regalis sepultus est. Ejus pietas, man-  
 suetudo, patientia, liberalitas, ac tuen-  
 dæ Ecclesiæ, necnon amplificandi Impe-  
 rii studium omnium Historicorum laude  
 celebratur. Successorem Imperii ha-  
 buit Fridericum III cognomento *Paci-*

Sæcul. XV  
A. C. 1439

*ficum*, Ernesti Austriæ Ducis Filium, de Ladislai Patruum, quem tamen Germaniæ Principes non nisi ineunte Anno sequenti Regem Romanorum renunciarunt

## §. CVI.

*Res Gallicæ & Anglicæ.*

Quamvis Burgundiæ Ducissa in Gallis pacem non sine ingenti sollicitudine reducere studuisset, nihilominus totum negotium in irritum cecidit, & bellum revixit: cum toto colloqui tempore nequidem induciæ inter utramque Nationem sancitæ fuissent.

## §. CVII.

*Meldarum, & Abrincarum obsidio.*

*Jean.  
Chart. hist.  
de Charles  
VII.*

Interea Connestabilis Meldarum urbem, quam obsidione cinxerat, fracta demum propugnantium constantia, ac superata loci iniquitate occupavit, in qua Gubernatorem, qui erat Nothus de Thiam, cepit, necnon capite truncari iussit. Accurrerat equidem Talbotus cum quatuor aut fere quinque armatorum milibus urbi periclitanti suppetias laturus, jamque unum Gallorum aggerem primo impetu transcenderat: cum autem perspiceret, rei desperatæ nullum amplius auxilium superesse, Pontæsiam sese recipere cogebatur. Vicissim quoque Galli  
Abrin-